

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.
Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

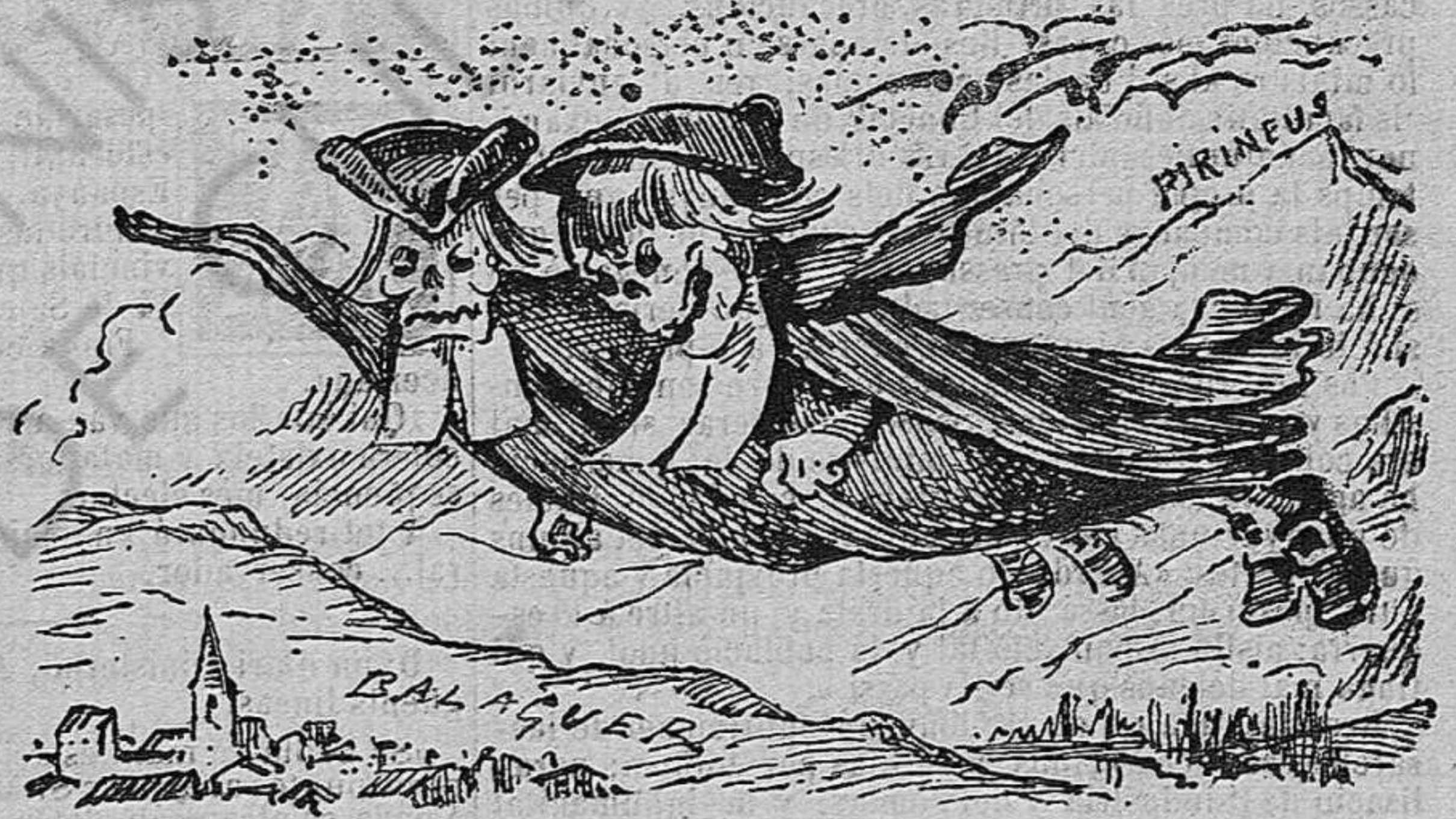
ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LO CÓLERA ASSIÁTICH.

A Alicant hi entra pagant cinch duros.

A Catalunya de franch, dintre las butxacas de dos frares.

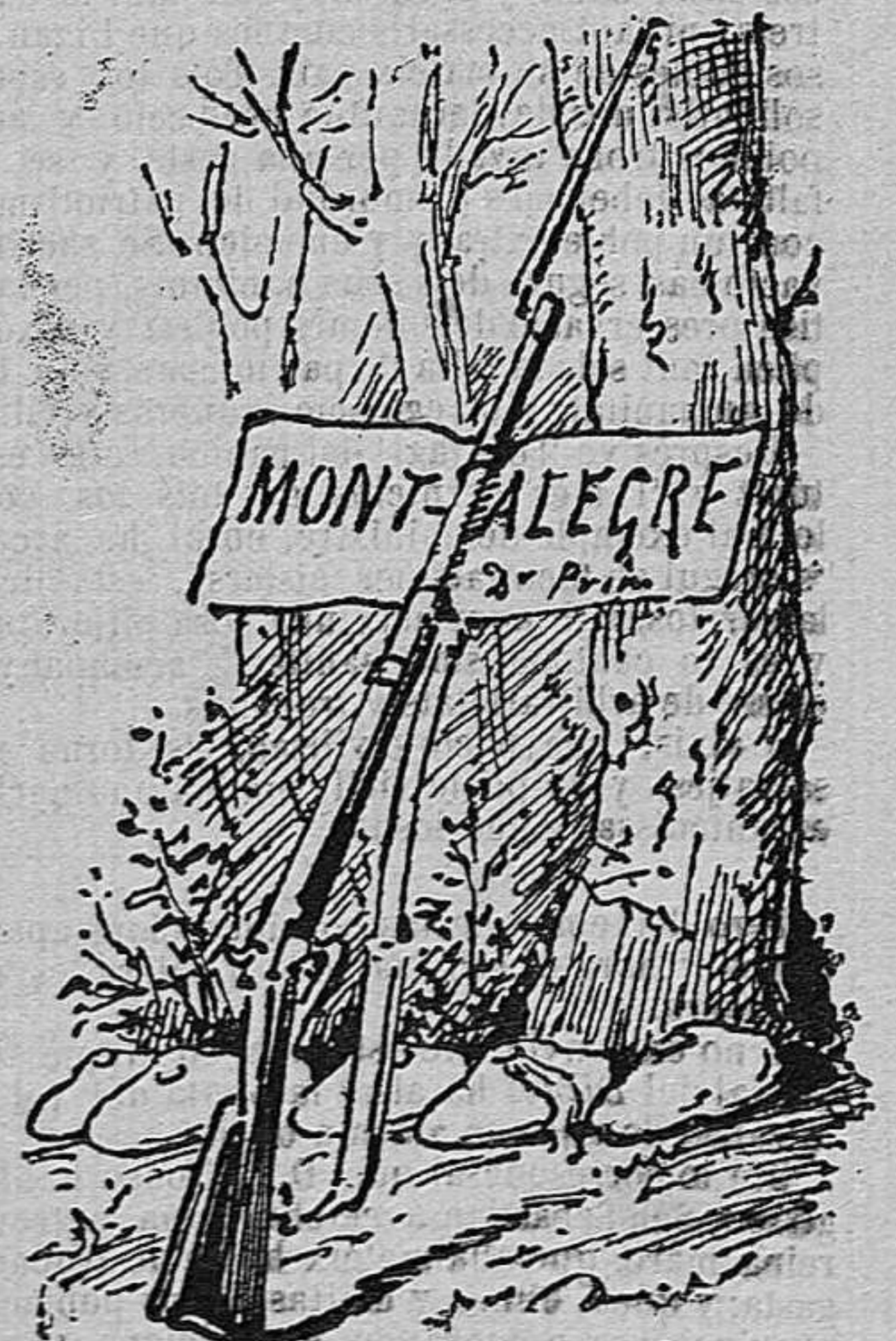
LO CÓLERA «NOSTRO».

Allistaments.

CASSOS.

REMEY.

Compra d' espanyas.—SÍNTOMAS.

CÓLERA DE CONTRABANDO.

¿Qué quedem? ¿Lo tenim ó no 'l tenim? ¿Se tracta del cólera ó de febres perniciosas?

Si escoltém al govern, que acordona las provincias, sitia las poblacions, estableix lassaretos y molesta al próxim, tenim cólera en la provincia de Alicante y en la provincia de Lleyda.

Pero en aquest cas l' hi passa al govern lo mateix que vá passarli á n' en Sagasta l' últim istiu. A n' en Sagasta se li vá sublevar la guarnició de Badajoz, y al govern se li subleva 'l cólera morbo.

Tantas precaucions, tants cordons, tantas fumigacions, tanta molestia y tant engorro; y al últim ¿per qué? Perque 'ls microbis se 'ns fiquin á casa per dos llochs distints: per la costa de Alicante dintre de uns fardos de contrabando y pèl Pirineu, dintre del cos de dos germans de la doctrina cristiana, protegits pèl bisbe de Urgell, que vá enviarlos al seu destino, segons diuhen, sense ferlos purgar ni un dia de quarantena.

Vels 'hi aquí un altra especie de contrabando colérich-religiós, que ha entrat per la Vall de Andorra, burlantse del cordó sanitari, dintre de la mitra de un bisbe.

Si 'l cólera es cólera, lo govern s' ha acreditat de diligent... y de arruixat.

Déu dias després de haverse presentat los primers cassos, ha prés las primeras precaucions. ¡Y quinas precaucions més cayas! Res de anarse'n personalmente lo ministre al siti de las ocurrencias; res d' enviarhi 'ls facultatius oficiales del Concell de Sanitat, á examinar 'a naturalesa del mal; res d' esposar á un contratemps la propia persona ó la dels companys, que per ser tals companys del ministre, ocupan lo lloch que ocupan y menjan del presupuesto... L' abnegació no s' ha fet per la gent conservadora... ¿Qué seria d' ells si á lo millor los hi queya un microbi á la pitansa!

Las precaucions que ha prés lo govern son més senzillas y menos exposadas. Sense considerar si 'l mal era cólera ben calificat, lo ministre de la gobernació ha agafat la maneta del telégrafo y, com si 's tractés de guanyar unas elecciones, ho ha arreglat tot ab uns quants partes: «Acordonin aquesta provincia y aquesta altra; posin un lassa-eto á la dreta y un altre á l' esquerra; aïslin la població tal y la població qual, y qui tinga mal-de-caps que se 'ls passi.»

Resultat: una ret de cordons; un pudrimener de lassaretos sense condicions, molestias per tothom; paralisació de l' industria y del comer; y la inhumanitat de deixar aisladas y sense recursos á poblacions enteras en lo moment en que 'ls es més necesaria l' assistència.

Enhorabona que una nació s' aïsl de un altra, quan aquesta 's troba castigada per una epidemia. Los llasos entre nació y nació may son tant forts, ni tant estrets, ni tant necessaris com los que ligan als diversos pobles de un mateix país. Tots los espanyols som solidaris: nos devém mútua protecció y auxili. Si un poble 's troba invadit per una peste y se 'l aïsla, 's falta al deber més primordial del patriotisme, mirantlo com un poble extrany y enemich. Se sacrifica la salvació casi segura dels seus habitants, per la problemática preservació dels demés pobles; y aixó ja no implica tant sols la falta de patriotisme, sinó també falta de humanitat, y un egoisme asquerós y vil.

Després vé 'l contagi del pánich, que es lo més estúpit y 'l més pernicios de tots los contagis. Ab lo mal exemple del ministre, no hi ha arcalde que no 's cregui ab facultats per aïslarse, establir cordons y lassaretos, y d' aquí neix una cosa pitjor que 'l cólera y es lo cantonalisme sanitari, acompanyat de tota classe de arbitrariedades y tropelias.

Y aixis, una nació civilisada 's torna un país de salvatjes, y un poble viril, sembla una nació de donas espantadissas y nerviosas.

Pero deixém aquestas consideracions apart, mentres arriba l' hora d' esbrinarse si 'l cólera es cólera ó no es cólera.

Y no extranyin que estiguém en dupte. Lo corresponsal del *Diluvio* ha alsat la punta del vel que cubria la causa de aquesta alarma oficial.

Diu lo corresponsal que D. Alfonso havia de dirigir-se á San Sebastian á celebrar una entrevista ab la reina mare; que allá mateix havia de trobarshi en Sagasta: y que á Bilbo y molts altres poblacions de las provincias se preparavan exposicions y proclamans á favor dels fueros y contrarias á la política conser-

vadora. Lo govern se veyá venir la pedregada á sobre y en Romero Robledo vá fer un cop dels seus.

¿Que 's necessita? ¿Una tungada de cólera? ¿A las provincias de levant hi ha febres perniciosas? Donchs se las declara cólera: tant se val mistificar un acta, com mistificar una epidemia. La qüestió es que tots aquells preparatius de San Sebastian y de Bilbao 's tornin aygua poll: que 'l rey regressi á Madrid sense veure á la seva mare, y que 's quedi ab tres canas de tupé 'l pobre Sagasta, que ja tenia uns quants microbis moderats per ficarlos dintre del partit conservador, en justa revenja dels microbis esquerrans que 'n Cánovas vá ficarli l' istiu passat dintre del partit fusionista.

Lo rey retorna á Madrid: no importa que l' ocasió més ó menos ben preparada, fassa més ó menos efecte á la persona que ha de rébre-la y al país que ha de contemplarla... lo cólera s' ha adelantat á n' en Sagasta... los conservadors han alsat entre 'ls seus enemichs y 'l poder una muralla de microbis de contrabando.

Si aquesta versió resulta certa; si á pesar de la declaració oficial del cólera, la malaltia no pren péu; si queda demostrat que per una cabala política s' ha sacrificat l' industria y 'l comer y la tranquil·litat de una nació, será inmensa la responsabilitat que ha de pesar en general sobre 'l partit conservador, y sobre en Romero Robledo en particular y de una manera molt especial.

Llavors se demostrará que hi ha un microbi més terrible que l' asiático: lo microbi malaguenyo, contra 'l qual será necessari que 's fassin unas bonas fumigacions democráticas.

P. K.

pesar de la aparició... (¡elxém, quín estornut!) de la aparició del cólera á Espanya, lo govern ha decidit no suspénder las elecciones de diputats provincials que están fixadas per demá, 14 de Setembre.

Fins á cert punt la disposició es molt acertada.

¿Qui son los que ván á votar? ¿Los morts? Pues si 'l cólera existeix y mata forsa gent, hi haurá, per consecuencia, més electors.

Y tot redundará en major brillo del sistema electoral... conservador.

D' un diari ministerial, *El Figaro*, copiém las següents líneas:

«Se habla de manifestaciones ofensivas en Bilbao y otros puntos al arribar S. M., y áun cuando yo creo que á nada se atreverán, debía, en concepto mío, suprimir nuestro soberano su honrosa visita á estas provincias. Esto sería lo más conveniente y lo más acertado.»

La aparició del cólera y la declaració oficial de la epidemia, han posat terme al viatge de Don Alfonso.

Lo gobernador de la nostra provincia ha prohibit indefinidamente la matansa de porchs.

Ja ho veuhen: resultats de la aliansa dels conservadors ab los mestissos.

Tot aixó que senten dir de si l' ordre públich perilla y altres rumors per l' i-til, es mentida.

Si algú 'ls diu que á Cartagena han sigut agafats dos militars d' altra graduació, diguinli que somia.

Si 'ls asseguran que á Oviedo s' han fet algunas presons, riguinsen.

Y si llegeixen que á Fregenal han circulat proclamans zorrillistas, no 'n fassin cas.

Lo govern vetlla per nosaltres Per lo tant podém dormir tranquils.

Una vegada més supliquém als nostres lectors que 'ns dispensin la falta de contestació á la correspondencia.

La causa ja la saben: la senmana entrant, d' una manera ó altre, procurarem complir ab los nostres amichs y ab tots los que 'ns favoreixen ab noticias y treballs.

Ha vist la llum pública un tomet de poesias del seyyor Llenas, titolat *Pessigollas*. Val dos rals.

No tenim per costum recomanar certa classe d' obras; pero entre las molts que s' han publicat ultimament sobre 'l cólera, havém vist un *Tractament espectacular* del metje italiá Tunisi, traduhit pèl Sr. Liciaga, tant oportú, tant clá y tant práctic, que no vacilem en cridar sobre ell la atenció dels nostres lectors, creyent que 'ns ho agrahirán.

Lo folleto val quatre rals y, lo mateix que l' anterior, se ven á can Lopez.

Divendres á las quatre de la tarde vá reventar la caldera de una fábrica del Hospitalet, causant la mort de un pobre treballador, y causant feridas á dos donas y un noy.

La fabrica perteneixia als Srs. Morell y Murillo, los amos mateixos de la fabrica del carrer de Amalia, qual caldera fa uns dos anys vá reventar també, produhint una horrible catástrofe.

Des d' are lo nom de aquests dos senyors figurarán en lo libbre negre de la industria catalana.

Se necessita no tenir entranyas per exposar la vida del pobre obrer á uns accidents tant horribles, que podrian evitarse si las autoritats no permetian que funcionessin máquinas de vapor fora de las condiciones degudas.

Pero ja que las autoritats descuydan aquest servey, sería necessari que als industrials codiciosos y sense cor, quan succeheix una desgracia de aquesta naturalesa, se 'ls fes entendre que la vida y la salut de un obrer, val cent vegadas més que una caldera nova y ab las degudas condicions de seguretat.

Si se 'ls obligués á pagar una forta indemnización á las familias desgraciadas, á part de la corresponent responsabilitat criminal que podria exigirse 'ls, tal vegada treurían comptes y veurían que surt més barato montar las fábricas ab todas las condicions, que no explotar la vida dels homes.

Ha mort á Paris lo consegüent republicá D. Joseph Guisasaola. Era un home de cor y ánima pura, plé de abnegació, desinteressat y compassiu ab la desgracia.

Fins á la vinguda de D. Amadeo treballa plé de fe pèl triunfo de la República. Instalada la monarquia saboyana, 's trasladá á Montevideo, ahont feu en poch temps una fortuna regular practicant la medicina. Tot ho abandoná al proclamarse la República á Espanya, trasladantshi, no per ocupar cap lloch oficial, sino per contribuir al sosteniment de la causa.

Al proclamarse D. Alfonso, Guisasaola que no podia viure dintre de la monarquia, 's trasladá á Paris, ahont venia sent desde molts temps l' amparo y la providencia dels emigrats pobres.

Lo Bisbe de Barcelona ha suspés l' obertura del curs del Seminari.

Y aixó qu' encare no tenim lo cólera. Y per més que 'l tinguéssim ¿que? ¿Es possible que 's morís cap seminarista, sent, com diuhen qu' es lo cólera, un assot de Déu? ¿Es possible presumir que 'ls joves destinats á l' altar agafessin la malura?

Miri, Sr Bisbe, que aquesta desconfiansa ab la misericordia divina, fa més mal á la fe que cent números de LA CAMPANA DE GRACIA.

¡Eureka! A Huesca ja tenen ajuntament de real ordre. L que hi havia avants era un modelo de bona administració; pero no servia, porque estava format de republicans castelaristas.

Lo govern ha estat un mes nomenant regidors y rebent xascos. Ni á la Rioja 's cullen tants pebrots y tant grossos, com los que 'l govern ha recullit á Huesca.

Pero al últim ha sortit ab la seva, valentse de una fornada de carlins per formar l' Ajuntament.

Y aixó que diuhen qu' en Romero Robledo es l' element més liberal que hi ha dintre del ministeri.

L' esquerra ha publicat una nova circular, firmada unicament pèl Duch de la Torre y setxada á Biarritz. A Biarritz, igual que la carta que are fá dos anys vá publicar lo mateix personatge aixecant la bandera de l' esquerra.

Entre aquesta circular y aquella carta ¡quántas diferencias de intencions y de conceptes!

Los principis de l' esquerra ja no son principis... Ni principis ni postres: son engrunas.

L' aparició de la circular de l' esquerra ha coincidit ab l' aparició del cólera.

¡Déu de Déu! Potser l' Asiático se declararà esquerrá. Si fos aixis, ¡quina gangal! ¿Mata mil, dos mil cent mil individuos? Donchs apuntin mil, dos mil, cent mil electors esquerrans á las llistas electorals.

Fent la proba de un torpedo, ab una mica més reventa sota 'l barco que montava 'l rey, que entre paréntesis es un barco que costa vint milions y ja casi no serveix.

La marina espanyola es aixis... Los torpedos son torpes.... Y jugant, jugant.... Bah, bah, dexiémnos de armas que un dia de un mánech d' escombra 'n ván sortir set balas.

No vá poder ser diputat á Corts per Granollers y are tracta de ser diputat provincial per Manresa.

Y si no surt diputat provincial per Manresa—com es molt probable—tractara de sortir regidor.
Y si no surt regidor, demanara que 'l nombrin alcalde de barri.
Aquí tenen la trista historia de una ambició desapoderada de figurar.
Y la t com figura, sense ser ni diputat á Corts, ni diputat provincial, ni regidor, ni alcalde de barri...
Sr. Tort, per mor de Déu, contentis ab lo que t; renuncihi á ser *figurón*: contentis ab ser *figureta*.

En un estanch:
—D' hont son aquests puros?
—D' hont vol que sigan, de la fábrica de Alicante.
—Que no li agradan?
—Pse: tant se val. Cóm que també 'ls vull per fumigarlos,

Pèls dias de las festas de la Mercé 21, 24 y 28 d' aquest mes, se preparan tres grans corridas de toros, en las que treballaran las cuadrillas de Lagartijo y Angel Pastor, junt ab la del celebre Mazzantini.
Bon plat pèls aficionats.

SI NON E VERO...

Callats, arrugant lo front y mirantse ab cert empaig, passejan pèl seu despaig en Romero y don Anton. Sembla que en son cap fermenta una idea neguitosa que 'ls molesta, que 'ls fa nosa, que 'ls punxa, que 'ls atormenta.
Tot de sopte 'l President fa una mueca molt rara, sonriu una mica, 's para y diu així al seu tinent:
—Romero, asséntat y escolta.
—Séch y l' estich escoltant.
—¿Creus qu' estém malots?—Bastant.
—¿Tens pò del porvenir?—Molta.
—¿I' erqué? Veyám com t' explicas.
—¿Vol que l' hi digui claret?
—Sí, sí: 'l que pensis, net, net; sense argucias ni traficás.
—Pues bueno; estich convenut de que 'ns hem dormit un xich, y que, entre tant, l' enemich s' ha obert camí y ha crescut. D' una part los fusionistas, d' altre part los moderats, per la dreia 'ls exaltats, y per la esquerra 'ls carlistas; tots, d' una ó altra manera, han fet lo capet tant viu, que 'ns tenen lo que se 'n diu ficats dintre una ratera.
—Fins aquí hi estich conforme; pero, acceptant tot aixó, ¿no hi ha un medi, una ocasió per poguelshi dá una morma?
—¿Oh! Pues aquí está 'l busilis: ¡veyam! ¿cóm se conjumina?
—¿Cóm, dius? Barrina, barrina... es precis que t' espavilis.
—¿Calli!... ¿sab que podém fè? Sustituhí á ne'n Pidal per un de més liberal...
—Gira full, noy; no 'm convé. Precisament los madurs veient en Pidal per terra encendrian més la guerra: res; busca un altre recurs.
—Ja veurá, donchs; sent aixís, podriam, sense rodeos, decantarnos més als neos...
—¿Qué m proposas, infelís! Veig que no estás á la altura de las presents circunstancias: tens las ideas molt rancias... has perdut la travessura.
Lo que jo t demano á tú no ha de se una idea usual, sinó un cop original, ben donat y ben segú: un plan d' una tal manera que 'ns dongui set ó vuyt dias per montar las baterias y sortir de la ratera...
—¿Y creu que ab aquest curt plasso fondriam la oposició?
—¿Ab vuyt dias! ¡No dich jo! La rosteixo y me la empasso.
—Donchs... nada: ja está arreglat.
—¿Si? Explicat... ¿qué pensás fè?
—Dispensim... no l' hi diré: es un recurs... reservat.
—Pero bé; ¿creus qu' es segú? ¿no farás una espifiada?
—¿Qué haig de fè, vatúa nada!
—Endavant; confio en tú.
—Jo l' hi prometo y l' hi juro que tindrém una senmana per fè 'l que 'ns dongui la gana y sortir del nostre apuro.—
Tot dihent aixó y bromejant se 'n van en pau y alegría.

Y al endemá, apareixia lo cólera allá á Alicante.

C. GUMÁ.

VARIOS periódichs madrilenyos han armat aquests dias una gran polsaguera sobre si la concurrencia que vá acudir á l' estació á esperar á D Alfonso, 'l dia de la seva arribada á Madrid, era ó no era numerosa.
Jo 'm guardaré prou d' intervenir en un assumpto que no conech: no més diré una cosa: A Madrid hi ha poch més ó menos uns 15 mil empleats.
Per lo tant, si la concurrencia no era numerosa, podia molt bé serho.

La planxa monumental que 'n Romero Robledo ha fet ab la declaració oficial del cólera, no t' precedents en la historia... dels circos de saltimbanquis.
Y la veritat es que l' húsar d' Antequera ha perdut completament l' ingeni; aquell ingeni fecundo que l' hi donava recursos per sortirsen de tot.
Perque veyám; un cop declarat oficialment lo cólera, lo que á n' ell l' hi convenia era que hi hagués algun cas, ¿no es aixó?
Pues bé: ¿qui l' hi impedia comprar per baix má déu ó dotse colèrichs á Marsella ó á Nàpols, y trasladarlos secretament á Espanya?

Aném, no tremolin; s' ha salvat la patria.
Divendres passat van ser detinguts á Tarragona sis trrremendos... cegos; molt coneguts en aquesta ciutat, pèl grrran delict de guanyarse la vida tocant la *Marsellesa* y l' *Himne de Riego*, ab la circunstancia agravant de que 'l públich los aplaudia ab verdader entusiasme.
Lo govern no vol que en aquest país se toqui res més que una cosa:
Lo violon.
Y una sola pessa de música:
Los goigs de Sant Prim.

Conseqüencia del talent *sanitari* de 'n Romero Robledo.
Lo comers d' Alcoy, en massa, ha dirigit una circular á tots los comerciants d' Espanya participant que á causa de l' acordonament que pesa sobre aquella població, ha resolt no pagar cap lletra hasta que passin aquestas circunstancias.
Y aixó es molt natural. Ja que 'ns sitian á nosaltres, —haurán dit los alcoyans,—nosaltres sitiém los diners.
Los presos de Córdoba ván sublevarse per falta d' aygua.
Es també lo que 'ns falta á Espanya, ja que 'ns estém morint de set de justicia.
Aygua, aygua y si pot ser un diluvi, que vinga... y 'ls politichs que portin las butxacas plenas anirán á fons.

No s' han celebrat encare las eleccions de diputats provincials: á dreia lley no se sab encare qui sortirá elegit, per més que ab la lley torta 's presumeixi, y ja tenim dividits als conservadors respecte á qui ha de ser lo president de la Diputació provincial de Barcelona.
Los conservadors se disputan la pell del ós avants de cassarlo.
Deixeulos estar: res de anar á las urnas, que també se 'ns rifarian.
Ja qu' ells s' ho han de menjar aixís com aixís, que s' ho menjín... Contentémnos nosaltres ab lo divertit espectacle de veure com se disputan la tallada, tirantse 'ls plats pèl cap.

L' altre dia 'ls municipals ván detenir un gos de Terranova.
Pochs moments avants havian detingut á una cabra. Ells dirán:—Ja que no detenim lladres, al menos detinguém bestias.

Diu un telégrama:
«Indicase un ministerio Toreno.»
¿Seria un ministeri de pés! Los mateixos gossos ab distints collars. O millor dit: los mateixos conservadors ab diferents panxas.

Los *granujas* de Barcelona están dividits en collas. Forman dos partits, com si diguessem carlins y mestissos.
L' altre dia 'ls dos partits ván tenir una batalla cam-

pal á garrotadas, al péu mateix de Sant Gayetano, edifici que ocupan los jugsats.
Los municipals no ván veure res; la policia menos... y en quan á la justicia, ni siquiera per curiositat vá treure 'l cap per la finestra.

L' Ajuntament ha prés algunas midas per si vé el cólera, contantshi entre ellas lo nombrament de una Junta de ausilis, composta totalment de personas d' upa.
Quan dich personas d' upa, vull dir gent de pessetas.
La ciencia moderna ha descubert que l' olor que fan las pessetas es un gran desinfectant contra 'ls microbis.

Lo general Lopez Dominguez tenia pensat anar á Valencia á fer la propaganda en sentit esquerrá. Pero segons sembla desisteix de anarhi, y fá molt bé. Després de tot ¿á Valencia qué hi trobaria? La lluna. Y lo qu' es encare pitjor: la lluna de Valencia.

Dias endarrera ván fumigar al ministre de la Guerra avants d' entrar á Madrid.
Inútil. Los microbis conservadors resisteixen tota mena de fumigacions.

L' emperador de Alemania que passa l' istiu á fora, tenia la costum de montar á caball; pero á últims del mes passat lo caball vá encabritarsei y ja tenen á tot l' emperador de Alemania rodolant per terra.
¡Avisos providencials! Bén mirat també 'l poble es un caball: sempre hi ha qui 'l munta; pero un dia s' empipa, s' encabrita... y qui jemega ja ha rebut.

A Barcelona han prohibit la venta de tota mena de bolets.
Un aficionat al género 'm deya aquest dia:
—Paciencia: desde demá menjaré barrets de copa.

Lo ministre de Foment se dirigia á Madrid de regrés de Asturias, y 'l tren vá arribar ab quatre horas de retrás.
Si aixó succeheix anant en lo tren un ministre ¿qué succehirá quan hi aném no més los espanyols rasos?
Si bé que, tal vegada la presència de un ministre mestís dintre de un tren, déu fer venir ganas á la locomotora de caminar cul-arreras.

Ho veig, ho palpo y 'm sembla mentida.
Lo governador de Madrid ha prohibit lo *cante flamenco* en varios cafés de la capital.
Pero... ¿qué fá en Romero Robledo?
¿Que no veu com l' hi atacan la *classe*?

Assegura un diari de Madrid que en Castelar ha anat á Zarauz ahont ha tingut una llarguissima conferencia ab en Sagasta.
¡Hola, hola!
¿Y de qué s' ha tractat?
Ab lo temps potsè ho sabré; pero per ara s' ignora.
Per parlá un poquet segús s' han trobat á Zarauz...
Prop de la porta hi ha un fus y acabat amen Jesús.

Un aplauso al president de la República de Guatemala que ha fet posar en llibertat á tots los sentenciats á mort y á presiri per haver atentat contra la seva persona.
Lo gran poeta Alarcon vá dirho un dia:
La victoria el matador abrevia; y el que ha sabido perdonar, la hace mayor, pues mientras vive el vencido, venciendo está el vencedor.

Glorias conservadoras.
Los concejals del poble de Museros han demanat la destitució del seu alcalde primer, porque...
¿Per qué dirán?
Pues per una tonteria: porque no sab firmar.
¿Pues aixó que t' que veure!
Mientras sábiga colocar primeras pedras ¿qué més necessita un alcalde?
¿No es vritat, senyor Rius y Taulet?

Los PP. del Sagrat Cor (Rosselló, 45, Gracia) han publicat la següent tarifa:

MISAS.	
Una misa resada.	2 ptas.
Ab goig y el <i>acordao</i>	5 »
Cantada sense ministros.	10 »
Solemne ab ministros.	25 »
NOVENAS DE ACORDAOS.	
Las personas que desitjin que la dita oració 's diga per ellas en particular, durant nou dias, deurán oferir per l' obra, 5 pessetas	

CANT.

De una *Salve*, ó de un *Ave Maris Stella* ó de un *Magnificat* en acció de gràcias, 5 pessetas.

* *

¡Cóm progressém! Vostes se figuravan que 'ls serveys espirituals eran recompensats ab una limosna, á voluntat de qui 'ls encomenava.

Vostes se figuravan que al Cel s' hi anava directament y sense fer estacions intermedias.

Donchs s' enganyavan. Del mon al cel s' hi troba la estació de *Tarifa*.

Tarifa: parada y fonda.

Un criat truca suaument á la porta del quarto del seu amo.

—Pam, pam...

—L' amo no respon.

—Lo criat repeteix; pero sempre ab molt tiento. L' amo, per fi, respon:

—¿Qui hi ha?

—Un servidor.

—¿Qué vols?

—No vá dirme ahir que 'l cridés á las vuit?

—Sí, pero escolta, ¿per qué no trucas més fort?

—Es que 'm creya que dormia y tenia por de despertar-lo.

En lo taulell de una taberna:

—Mestre, aquesta pesseta es *fula*.

—Ja ho sabia.

—¿Ho sabiau y me l' endossavau?...

—Ja veuréu, com que lo vi que m' héu donat era meytat ayga y meytat campelxo, m' hi dit entre mí mateix «donali una pesseta meytat llautó y meytat polvos de mirall».

Un tronera que no tenia un clau y en cambi sí molts dentes, s' estirava 'ls cabells, exclamant:

—Aquests inglesos no 'm deixan sossegar... Murris... infames...

Un company que se 'l escoltava vá dirli:

—Home per Déu... no 'ls maltractis d' aquesta manera... Pensa que son una gent á qui 'ls ho déus tot.

Passant un senyor per l' acera, vá cáureli un tauló al mitj del cap, deixantlo mort instantáneament. Tot seguit se forma un rotllo de gent alrederor del cadáver, hi acuden los municipals y la policia, y al tractar de identificar la seva persona, veuen que li surt una cartera de la butxaca, dintre de la qual hi havia la cédula.

L' infelis se deya Tomás Roig y vivia al carrer tal, número tal.

Un cabo de policia, 's dirigeix á un guardia y li diu:

—Arribis á la casa de aquest desgraciat á donar

compte de lo ocorregut; pero procedeixi ab molta delicadesa ¿entén? No 'u digui de cop, sinó de mica en mica... que no 's trastornin massa.

Lo polissón, cumpleix l' ordre al péu de la lletra. Arriba á la casa indicada, truca, y al obrirlo, pregunta:

—¿Viu aquí la senyora viuda de D. Tomás Roig?

—Senyora, Layeta m' ha dit la mare que fassa 'l favor de deixarme una pesseta y la xeringa.

—Vés, digas á la tèva mare que aixó son duas xeringas.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Pa-pe-ri-nas*.
2. ENDAVINALLA.—*Caixa de morts*.
3. TRENCA-CLOSCAS.—*San Feliu*.
4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Albert*.
5. GEROGLIFICH.—*Per granotas los estanys*.

XARADA.

Esfullantne jo un total
calculava l' altre dia
que lo tres que 'ns déu la tia
lo rebrém sens faltá un ral.
Puig per més que s' hi oposi
y que 'ns digui qu' *hu* pagat
no 'n treurá cap resultat;
es inútil s' ho proposi.

Y si aném pel tribunal
(lo qual fóra ja enfadós)
no l' hi costará poch *dós*.
Hi perdrá son capital.

UN TAJARET.

ANAGRAMA.

—Marta ¿vols tot una tot?
—No puch servirte, Ramona:
ma filla ha tot un xicot
y tinch de aná á Badalona.

J. M. F. DE PETITS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	—Poble de Valencia.
5	6	7	8	4	3	6	—Nom de dona.		
5	6	7	1	9	3	2	—Ofici d' home.		
1	2	7	8	4	3	—Capital de una nació Europea.			
5	6	8	9	7	—Epoca present.				
8	9	8	6	—Nom de dona.					
6	3	6	—Nom de dona.						
1	2	—Una bestia.							
	9	—Lletra.							

SACHETTI.

TRENCA-CAPS.

TALLER DE LA ROSA.

Formar ab aquestas lletas lo títol de una sarsuela catalana.

SALDONI GANXET.

GEROGLIFICH.

QUI VA
no vá

AGUIETA.

CURACION SEGURA DEL CÓLERA

en su primer periodo, por el sencillísimo tratamiento
del DR CARLOS TUNISI

Médico coronel del Ejército Italiano que ha asistido á cuatro epidemias de esta enfermedad. Opúsculo escrito en italiano, traducido al español de la 3.ª edición por

M. E. LICIAGA

profesor en medicina y cirugía.
Se halla de venta á 4 rs. en la Librería de Lopez, Rambla del Centro, 20.

A los correspondientes de LA CAMPANA y librerías se les otorga el descuento de costumbre.

Los particulares que deseen adquirirlo, enviando 4 rs. en sellos á Lopez editor, Rambla del Centro, 20, se le enviará franqueado á vuelta de correo.

CLÀ Y CATALÀ

LLISSONS DE

GRAMÀTICA PARDA

DEDICADAS Á LA JUVENTUT INEXPERTA,

PER

C. GUMA.

Un bonich tomet de 32 planas en quart, impres ab molt esmero sobre paper superior.

Preu: DOS RALS.

Se ven en la llibreria de Lopez y demés principals llibrerias y kioscos, aixis com en casa dels corresponents de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona, Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro 21 y 22

LO CONFLICTE ENTRE EN PIDAL É ITALIA.

L' episcopat espanyol continúa apilant protestas y més protestas.